

(Deze EXTRA-COURANT, wordt voor den prijs van één stuiver uitgegeven.)

's GRAVENHAGE, den 28 Junij.

Een rapport van den veldmaarschalk hertog van *Wellington* aan Z. M., gedagteekend Joncourt, den 25ten Junij, behelst; onder anderen, het volgende:

„Bevindende dat het garnizoen van Kamerijk niet zeer sterk was, en de stad slecht voorzien van het benoodigde voor hare verdediging, zond ik, eergisteren, den luitenant-generaal *sir Charles Colville* derwaarts, met eene brigade van de vierde divisie en met *Grant's* brigade kavalerie, en deed hem, gisteren morgen, op zijn bericht wegens de sterkte der vesting, door de geheele divisie volgen.

„Thans kan ik het genoeg hebben U. M. te rapporteren, dat *sir Ch. Colville* het fort, gisteren, met gering verlies, bij escalade ingenomen heeft, en naar de onderhandelingen, welke hij sedert met den kommandant der citadel gehad heeft, is er alle reden om te gelooven dat die post zal worden overgegeven aan een gouverneur, dien de Koning van Frankrijk, nog in den loop van dezen dag, derwaarts zal zenden, om bezit van denzelven te nemen.

„*Saint-Quentin* is door den vijand verlaten en door den maarschalk *Blücher* bezet; hebbende het kasteel van Guise zich, gisteren avond, overgegeven.

„De voorposten van gemelden maarschalk en die van Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, naar de zijde van Valenciennes, ontvingen, gisteren, een voorslag om de vijandelijkheden te staken, dewijl *Buonaparte*, zoo als opgegeven werd, ten behoeve van zijn' zoön afstand gedaan en eene provisionele regering, uit *Fouché*, *Carnot*, *Caulincourt*, *Grenier* en *Quinette* bestaande, ingesteld had, door welke personen ministers aan de geallieerde Mogendheden waren gezonden, om over den vrede te handelen.

„Ik zet mijne operaties voort. Alle berigten zeggen eenparig, dat de vijand bij geene mogelijkheid een leger verzamelen kan om ons tegen te stellen.

„Het blijkt nu dat het Fransche korps, hetwelk de Pruisen, op den 18den, bevochten heeft, zeer veel in zijn' aftoegt geleden en eenige stukken geschut verloren heeft.

WELLINGTON.

Een brief uit het hoofdkwartier, later dan het voormelde rapport afgezonden, houdt in, dat de overgave der citadel van Kamerijk aan den Koning van Frankrijk indedaad plaats gehad heeft.

PARYS, den 28sten Junij 1815.

In den *Moniteur* van heden, vindt men het verslag van hetgene, gisteren, in de beide kamers voorgevallen is en ten bewijze strekt dat wij, ieder oogenblik, gewigtige verandering kunnen te gemoet zien.

De Keizer is, den 28sten, des morgens ten elf uren, terug gekomen, zelve de boodschapper zijner verschrikkelijke nederlaag, doch in die boodschap niet ongetrouw aan zijn geliefkoosd systeem van verbloeming. Volgens hem (en dit bericht is zijnentwege door *Régnaud* aan de representanten en door *Carnot* aan de pairs medegedeeld), had de armée, twee dagen na dat zij den kern der Pruisische troepen in de vlakten van Fleurus vernield had, vier mijlen van Brussel een grooten slag geleverd: het Engelsche leger was, den ganschen dag geslagen geworden en verplicht het slagveld te ruimen. Men had hun zes vaandels ontnomen en de dag was beslist, toen kwaadwilligen, tegen den nacht, alarm te weeg bragten en eene wanorde, die Zr. Ms. tegenwoordigheid, uit hoofde der duisternis, niet had kunnen te keer gaan. Onvermijdelijke onheilen waren daarvan het gevolg geweest. De armée her-eenigde zich, onder het geschut van Avesnes en Philippeville. Z. M. had, bij zijne doortocht te Laon, bevolen dat de nationale garde in massa op de been zoude komen om de vlugtelingen tegen te houden. Hoogst-deszelfs komst te Parys had eeniglijk ten oogmerk om over het herstel van het materieel der armée met de ministers te raadplegen.

Bij de kamer der representanten daarentegen, of wel bij hare voornaamste leiders, schijnt de vrees bestaan te hebben, dat de Keizer terug kwam, met het oogmerk om de constitutie voorloopig buiten werking te stellen en zich, onder voorwendsel van het gevaar des vaderlands, een dictatoriaal gezag aan te matigen. Misschien ook is die vrees een voorwendsel geweest van henzelfen, die, sedert lang, besloten hadden zijnen invloed te faulken of geheel te vernietigen. Om half twee, werd de zitting geopend en de eerste spreker, die zich verhief, was *Lafayette*, die den ouden drie-kleurigen standaard, dien van 1789, dien der vrijheid, gelijkheid en algemeene orde als den eenigen beschreef, welke tegen de pretentien der vreemdelingen en tegen de binnenlandsche pogingen te verdedigen was. Hij zeide als een *Veteraan* dier geheiligde zaak eenige resolutien te moeten voorslaan, van welke de voornaamste spoedig doorgingen en hierin bestonden:

„De kamer der representanten verklaart dat de onafhankelijkheid der natie bedreigd wordt.

„De kamer verklaart zich permanent. Iedere poging om haar te ontbinden, is eene misdaad van hoog verraad. Wie zich aan deze poging schuldig maakt, is verrader van het vaderland en zal als zoodanig gevon-nisd worden.

„De linie troepen en de nationale garden, die voor de vrijheid, de onafhankelijkheid en het grondgebied van Frankrijk gestreden hebben en nog strijden, hebben zich bij het vaderland verdienstelijk gemaakt.

„De ministers van oorlog, van buiten- en binnenlandsche zaken en van politie worden uitgenoodigd om zich onverwijld in de vergadering te vervoegen.

De ministers lieten zich zeer lang wachten. De meeste waren in den kabinetraad, die in het paleis van l'Elysée gehouden werd. Inmiddels geschiedden in de kamer der representanten verschillende voorslagen, onder anderen die van een kommandant der nationale garde te benoemen, waarvan, gelijk men weet, de Kei-

zer zich het opperbevel had toegeëigend. Doch de tweede kommandant, de generaal *du Rosnel*, op het eerste aanzoek der kamer, een bataillon dier garde tot hare beveiliging gezonden hebbende, heeft dat voorstel geen gevolg. Men benoemt echter eene militaire commissie, om, ten aanzien dier wacht, het noodige te bezorgen; men geeft kennis van de genomene resolutien aan de kamer der pairs; men raadpleegt over de wijze, op welke zij kenbaar te maken zijn aan de departementen.

Des avonds eindelijk, verschijnen de ministers en, met hen, de prins *Lucien*. Hij overhandigt eene boodschap des Keizers en verzoekt dat dezelve, zoo wel als de ophelderingen der ministers, in een geheim comité worden aangehoord. — Toegestaan.

Ten acht uren, neemt het comité een einde en de kamer benoemt haren president *Languin* en de vier vice-presidenten *Lafayette*, *Flaugergues*, *Dupont* en den generaal *Grenier*, om met eene commissie der pairs en met Z. Ms. ministers onverwijld alle berigten omtrent Frankrijks toestand in te winnen en ieder middel van algemeen welzijn voor te stellen. (*Pour sans délai, recueillir tous renseignemens sur l'état de la France et proposer tout moyen de salut public.*)

In de kamer der pairs, alwaar zich de zaak bijna even zoo, maar met minder onstuimigheid toedroeg, waren voor die commissie benoemd de graven *Boissy*, *d'Anglas*, *Drouot*, *Thibaudeau*, *Dejean* en *Andréossi*. In den loop der discussien, had *Doulcet de Pontécoulant* gezegd dat in den storm, die zoo onverhoeds over hen losgebarsten was, het bestendig vergaderd blijven der kamers hun plegtanker moest zijn.

Met bange nieuwsgierigheid zien wij uit naar hetgene de zittingen, van heden, opleveren zullen. Onder een aantal teekenen, waaruit af te leiden is, dat de verandering, die op til is, eene voor *Napoleon* ongunstige strekking heeft, mag men rangschikken de geheele verzwijging van zijn naam en titel in de dag-orde, waarbij de generaal *du Rosnel* de nationale garde tot eene verdubbelde waakzaamheid heeft aangemaand, gedurende de oogenblikken, dat de beide kamers gaan raadplegen over de middelen om het vaderland te redden.

In de zitting van de kamer der vertegenwoordigers, van heden, heeft de minister van algemeene politie de onderstaande declaratie van *Napoleon* voorgelegd. (De hevige debatten, welke in die zitting, alsmede de discussien, welke in de zitting van de kamer der pairs, van dien dag, plaats gehad hebben, kunnen wij door tijd en plaatsgebrek hier niet laten volgen, maar zullen dezelve in onze gewone Courant van maandag mededeelen.)

DECLARATIE AAN HET FRANSCH VOLK.

Franschen!

„Toen ik den oorlog, ter handhaving van de nationale onafhankelijkheid, begon, rekende ik op de vereeniging van aller pogingen en van aller goeden wil, als ook op de medewerking van alle nationale autoriteiten; ik had grond om er eenen goeden uitslag van te verwachten, en ik had al de declaratiën der Mogendheden tegen mij getrotseerd.

„De omstandigheden schijnen veranderd te zijn: ik bied mij ten offer aan den haat der vijanden van Frankrijk. Mogten zij opregt zijn in hunne declaratiën, en het alleen op mijnen persoon gemunt hebben! Mijn staatkundig leven is geëindigd, en ik roep mijnen zoön tot Keizer uit, onder den titel van *Napoleon II*.

„De tegenwoordige ministers zullen provisioneel den regerings-raad uitmaken; het belang, dat ik in mijnen zoön stel, beweegt mij de kamers uit te noodigen, om het regentschap, zonder uitsstel, bij eene wet te regelen.

„Vereenigt U allen tot het algemeen welzijn, en om eene onafhankelijke natie te blijven.

„In het paleis van l'Elysée, den 28sten Junij 1815.

„N A P O L E O N."

ANTWERPEN, den 26 Junij.

Des avonds. „*Buonaparte* heeft afstand gedaan. *Buonaparte* is gearre teerd door de gefedereerden van de Faubourg St. Antoine zelve, na dat een schot op hem gedaan en een kogel door zijne koets gevlogen was.

„*Carnot* en *Fouché* hebben het provisioneel gouvernement willen uitmaken; maar *Macdonald* en *Oudinot* zouden de teugels van het bewind in handen genomen hebben in naam van *Lodewijk XVIII*, wiens hoofdkwartier thans reeds te St. Quentin is.

„Onze troepen zijn in Soissons en dien geheelen omtrek, en overmorgen zullen zij Parys naderen."

EXTRACT eens BRIEFS uit BREDA,
van den 27sten Junij.

„Volgens de alhier bij den generaal-majoor *Meijer*, commandant dezer vesting, ingelopen berigten, zouden alle de voorstellingen, van den kant van het tusschenbestuur te Parys aan *Wellington* en *Blücher* gedaan, om, ten gevolge der abdicatie van *Buonaparte*, dadelijk alle vijandelijkheden te staken, en het verder voortrukken der Geallieerde legers op Parys te doen ophouden, naar het hoofdkwartier der verbonden Souvereinen te Heidelberg verzonden zijn, en die beide veldheeren inmiddels verklaard hebben, dat zij hunnen togt op Parys geen oogenblik vertragen konden; dat zij voor het einde dezer maand voor die hoofdstad des Franschen rijk dachten te zijn, en dat, indien men hun op den 30sten Junij de sleutels derzelve niet zou hebben komen aanbieden, zij ze op den 1sten Julij zouden aantasten."

P. S. Bij het sluiten dezes, ontvangen wij hier de zekere tijding, dat *Buonaparte* reeds uitgeleverd en *Wellington* in de nabijheid van Parys was; makende de Nederlandse troepen de voorhoede van het leger uit hetwelk zich op die stad rigt.

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOONJ

